

Okrajna konferenca Socialistične zveze

Pretekli teden je bila v Ljubljani Okrajna konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva našega okraja. Poleg delegatov so bili na konferenci še predstavniki Beograda, Zagreba, Nove Gorice, JLA, zastopniki Glavnega odbora SZDL Slovenije s tovaršem Mihom Marinkom.

Po izvolitvi delovnega predsedstva je prebral predsednik Okrajnega odbora SZDL, Janez Vipotnik, svoje poročilo. Za njim je poročal podpredsednik OO SZDL Andrej Petelin. Konferenca se je nato nadaljevala v treh komisijah: v komisiji za gospodarska vprašanja in komune, v komisiji za stanovanske skupnosti in komisiji za socialistične odnose na vasi.

Od zadnje konference je poteklo dve leti in devet mesecev. Medtem je bilo več zelo pomembnih dogodkov; omenimo samo volitve v občinske ljudske odbore, republiške in zvezne ljudske skupščine, VII. kongres ZKJ, volitve v zadržne svete itd. Med tem časom sta bila priključena ljubljanskemu okraju tudi kočevski in del trboveljskega okraja.

Predsednik OO SZDL, Janez Vipotnik, je v izčrpnem poročilu navedel delo, uspehe in pomanjkljivosti Socialistične zveze v razdobju

ne smemo prezreti, o problemih šolstva in šolske reforme: kulturnih vprašanjih, o zanimanju delovnih kolektivov za delo komune in drugem. Analiziral je našo politiko na vasi, ki poteka v dveh smereh:

— z razvojem družbenih kmetijskih posestev, ki naj z visoko produktivnostjo dela in rentabilnostjo proizvodnje vplivajo na nadaljnjo modernizacijo kmetijstva ter z intervencijo svojih proizvodov na tržišču ustaljujejo preskrbo prebivalstva;

— in z razvojem zadrug, ki z organizacijo proizvodnih kooperacij bistveno povečujejo proizvodnjo, krepijo zadržno sklado in ustvarjajo pogoje za veliko socialistično gospodarjenje na vasi.

To ni le naloga članov SZDL, marveč vseh kmetovalcev. To je politika dviganja standarda kmečkega prebivalstva in pot, ki bo kmata izpeljala iz zaostlosti.

Poročilo Janeza Vipotnika je poročal tovariš Petelin o razmerah v gospodarskih organizacijah in njihovi povezavi s komuno; o novo nastajajočih stanovanskih skupnostih in o izvajanju socialistične politike na vasi.

Po dvodnevem zasedanju se je konferenca končala. Prisotni delegati so v celoti soglašali s poročili vseh treh komisij.

Govoril je tudi predsednik SZDL Slovenije, Miha Marinko, o nagradjenju po učinku, omenil, da je treba vsem delavcem, ki bi zaradi boljše organizacije dela bili v posameznih podjetjih, zagotoviti pred odpustom nova delovna mesta. Nadalje je govoril o kooperaciji, ki naj bo tam, kjer so dani gospodarski pogoji in še o drugem.

Na konferenci so izvolili tudi nov 77-članski okrajni odbor SZDL, za predsednika je bil ponovno izvoljen dosedanjí predsednik Janez Vipotnik, za podpredsednika Andrej Petelin in za sekretarja Janez Nedog.

Janez Vipotnik

Pri „Zidarju“ delavsko upravljanje

V Ljubljani je bila 16. aprila seja sveta za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala OLO Ljubljana. Iz poročila o delu sveta je bilo razvidno, da se je ukvarjal z mnogimi perečimi vprašanji s področja gradbeništva in industrije gradbenega materiala. Med drugim je tudi obravnaval prošnje gradbenih podjetij za dodelitev investicij, zavzemal pa se je tudi za gradnjo stanovanj za gradbene delavce. Mnogi živijo v slabih stanovanjih

po barakah, kar slabo vpliva na zaposlitev in na razvoj gradbenih podjetij. Zato je bil že skrajni čas, da se je pričelo misliti tudi nanje in jim napraviti dostojna bivališča; gradnjo stanovanj za delavce so omogočili s sredstvi za gradnjo. Razpravljali so tudi o podjetju »Zidar« v Kočevju, ki je dolgo časa delalo pod prisilno upravo, sedaj pa je že tako močno, da ga lahko prevzame novo vodstvo in nov delavski svet.

Priprave za prvomajske praznike

1. maj je že od nekdaj praznik borbenosti delavskega razreda, zato so organizacije dolžne, da ohranijo ta značaj praznika. Vsebinsko akademije je treba pripraviti tako, da ne bo ponavljanja s proslave 40-letnice KPJ. Poskrbeti je treba, da bodo proslave gospodarskih in družbenih organizacij ter društev zajele čim širši krog delovnih ljudi in da bodo vsebinsko kar najbolj pestre, bogate in na višini ravni. Proslave kakor tudi zunanji izgled krajev naj zajame mesta in vasi, tako da se bo manifestirala enotnost vseh naših delovnih ljudi z bojem delavskega razreda vseh dežel. Temu boju so dali nase delovni ljudje velik doprinos, zato je prav, da se ob 1. maju čim bolj dostojno in svečano manifestira ponos ob doseženih rezultatih in pripravljenost za nadaljevanje boja za socializem in mir v svetu.

Sindikati naj po večjih kolektivih pripravijo mitinge, katerih naj se udeležijo tudi prebivalci okoliš. Na mitingih bodo govorili tudi delegati s kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije. Na praznične dni pa na kolektivne izlete v kraje, kjer se je pred vojno proslavljala 1. maj

NAROČNIKOM IN BRALCEM

Ker bodo v drugi polovici prihodnjega tedna že prvomajski prazniki, izide naslednja številka našega lista že v sredo, 29. aprila.

Dopise za to številko nam pošljite najkasneje do ponedeljka, 27. aprila.

Uredništvo

IV. KONGRES ZSJ

V veliki dvorani doma sindikatov v Beogradu se je minuli četrtek začel IV. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije.

Kongresu prisostvuje nad 1400 delegatov in mnogo gostov, med njimi tudi člani 35 inozemskih sindikalnih organizacij iz skoro vseh delov sveta.

KONGRES ZKS PRELOZEN

Izvršni komite CK ZKS je na zadnji seji razpravljal o dosedanjih pripravah za IV. kongres ZKS. Sklenil je, da se iz tehničnih razlogov pričetek kongresa preloži od 2. na 23. junij 1959.

PROSLAVA V RIBNICI

Odbor za proslavo 40-letnice KPJ pri občinskem komiteju ZK Ribnica pripravi v soboto, 25. aprila slavnostno akademijo v počastitev velike obletnice.

Tega dne, ob pol osmih zvečer, bo pred domom Partizana ognjem, pol ure kasneje pa v domu svečana akademija z govorom in nastopom akademskega pevskega zbora »Tone Tomšič« iz Ljubljane. Vabljeni!

Otroke padlih borcev v vrste Zveze komunistov

Iz otrok padlih borcev in žrtev fašističnega terorja naj bi se izoblikovali najboljši državljani, člani Ljudske mladine, Socialistične zveze in Zveze komunistov. Ali so naše organizacije Zveze borcev storile vse, da se otroci vzgajajo v tej smeri? Rekli bi, da ne, čeprav ta ugotovitev ne velja za vse organizacije ZB. Tej mladini manjka širše družbene razgledanosti in prave predstave o NOB.

Na neki ustanovi je bila javna anketa. Nekateri otroci so napisali: »Nisem član Ljudske mladine, program ZKJ pa poznam, želim postati član ZK, ker je bil tudi moj oče tedaj komunista, ko je padel.« Vendar jih je veliko napisalo tudi drugače: »Želim postati član ZK, če se bo s tem izboljšal ekonomski položaj.« Vprašamo se, ali imajo ti otroci jasno predstavo, kaj so storili komunisti za človeka in kaj delajo danes? To vprašanje se zastavlja vsakemu komunistu in članu ZB. Ali pa prvi primer, ko so nekateri anketiranci izrazili željo, da bi radi postali člani ZK. Zakaj take mladine ne bi predlagali za sprejem v organizacijo? O takih primerih bi bilo treba spregovoriti tudi v javnosti pred mladino, ki ima starše.

Narodnoosvobodilno vojno večina teh otrok pozna le kot zgodovino. Podoživeto jo pa premalo čuti, ker se mora na pamet učiti o njej, kot

o vsaki drugi vojni. Vsi anketiranci so odgovorili: »Moj oče je padel, da bi bil član ZK.« To pa je premalo povedano. Mladinci niso vedeli, kje je oče padel, v kateri enoti se je vojeval, kako se je boril, predno je smrtno obelehal. Morda je juril ali zadrževal ali napadal sovražnika, da je rešil so-

tovariše? To jim lahko podoživeto povedo samo bivši borci, tisti, ki so se z vzgaja v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

la. Zato je dolžnost bivših borcev, da navežejo boljše tovariške stike z otroci padlih borcev in ZET, se razgovarjajo z njimi, skratka, jih oblikujejo v ljudi, kakor so bili njihovi očeti.

Pa še nekaj. V kolonijah ali tabornjenih otrok ni treba deliti otrok padlih borcev od drugih. Mlad rod naj se enotno zrašča z našo družbeno stvarnostjo ter naj se razvija v duhu slavnih tradicij veramo ob rami borili s padlimi borci, tisti, ki so bili priča velikih de-

Zunanjepolitični komentar

PO STOPINJAH PREDNIKOV

Ko je vatičanske posle prevzel novoizvoljeni papež Ivan XXIII., se je zahodni tisk potrudil, da bi ga prikazal v najlepši luči. Slišali smo celo govorice o »novem vetrju«, o »liberalnejši politiki papeške stolice«, »novih prijemih« in podobno.

Najnovejši dekret, ki ga je Ivan XXIII. podpisal pred nedavnim, pa kaže, da se v Vatikanu ni prav nič spremenilo. V njem prepoveduje katoličanom, da bi glasovali na volitvah za stranke, katerih predstavniki bi se ugnili povežati s komunisti, četudi same ne sprotujejo načelom katoliške cerkve. Gre torej za staro umeškanje katoliških cerkvenih krogov v izključno politična upravljanja, za moralen pritisk na volivce-katolike, za grobo kršitev Ustanovne listine Združenih narodov, ki tako ravnanje obsoja.

Nič čudnega ni, če skušajo katoliški hierarhični krogi ohraniti neposredni vpliv na svoje vernike in preko njih zase in za svoje najmočnejše zaveznike — veleposelnike, industrialce in finančnike — stare privilegije, ki izvirajo še iz fevdalne dobe in ki jih skušajo v modernem času prilagoditi kapitalističnemu sistemu. Pri tem izkoriščajo bedo in neznanje katoliških vernikov tudi v izključno politične namene. Italija je najlepši primer take propagande in take metode dela.

Vendar se moralni pritisk na katoliške volivce iz leta v leto zmanjšuje, kolikor bolj prodira med širše sloje »katoliških« dežel civilizacija in kultura. Posebno vlogo imajo pri tem one politične sile, ki črpajo svojo revolucionarno moč iz marksističnega nauka. Zato meče vatičanska propaganda ogenj in žveplo nanje. Pri tem poslu ne izbira besed in sredstev. In prav to ravnanje jasno in nedvoumno govori o tem, kako nesmiselno je govoriti o »liberalizaciji« starih vatičanskih koncepcij. Morda se na zunaj čutijo nekatere organizacijske spremembe, ker se morajo tudi cerkveni krogi prilagoditi zahtevam sedanje dobe, toda bistvo zastarelih nazorov ostane neizpremenjeno.

Najnovejši dekret papeške stolice je samo en dokaz več, da je temu res tako.

SOCIALISTIČNA ZVEZA V RIBNICI JE POKLICALA SVOJE ČLANE K PROSTOVOLJNEMU DELU

Izginile bodo razvaline ribniškega gradu

Na ustanovnem občnem zboru Muzejskega društva v Ribnici je bil v letu 1959. s tem pravilnikom je sprejet sklep, da se čimprej začne do podrobnosti organiziranja akcija za restavracijo ostanov ribniškega gradu in preostali prostori pripravijo za potrebe ribniškega etnografskega muzeja. Po predračunu bi ta dela za letos stala okrog 12 milijonov din.

Program je zajel sodelovanje vseh množičnih organizacij in društev v Ribnici. Postavljen je bil predlog, naj bi se za izvršitev tega ogromnega dela poleg članov množičnih organizacij zavzeli vsi Ribničani, saj za Ribnico in bo v bodoče ponos vse je grad, tak kot je sedaj, sramota Ribnice. V programu je bilo predlagano, naj bi ZB postavila spomenik padlim borcem NOV, svedeno odkritje naj bi bilo v čast proslave 40-letnice KPJ, ob priliki I. Ribniškega festivala, posezanega s sejmom ribniške suhe robe in otvoritvijo etnografskega muzeja v Ribnici v drugi polovici meseca septembra letošnjega leta.

Imenovan je bil gradbeni odbor za restavracijo gradu in grajske okolice s predsednikom Cirilom Abrahamsonom.

Celokupna vrednost predvidenega prostovoljnega dela naj bi bila en milijon 500.000 din, kar je približno 12.000 delovnih ur, po 125 din na uro.

S temi predlogi in načrti je stopila osnovna organizacija SZDL v Ribnici pred zbor volivcev volilnih enot trga Ribnice, ki je 16. aprila sprejel obvezo o prostovoljnem delu.

Na 7. seji, 22. aprila, je odbor osnovne organizacije SZDL v Ribnici sprejel »Pravilnik o organizaciji prostovoljnega dela za obnovo

gradu in grajskega okolja v Ribnici. Zastavimo vse sile, da izginijo razvaline iz središča Ribnice! Udeležimo se polnoštevilno prostovoljnega dela v gradu! Vse sile za dokončno obnovo in olepšanje Ribnice!

Samo vsak deseti Ribničan JE ČLAN RDEČEGA KRIŽA

V nedeljo, 12. aprila, je bila v Ribnici občinska konferenca RK; udeležilo se je preko trideset delegatov, prisoten pa je bil tudi zastopnik Okrajnega odbora Rdečega križa. Na konferenci so pregledali delo organizacije v preteklem letu in nazadnje sprejeli načrt za delo v letošnjem letu.

Ugotovili so, da je bilo delo RK v preteklem letu zadovoljivo, vendar je še nekaj krajev, kjer ljudje še ne poznajo v zadostni meri nalog in dela te človekoljubne organizacije.

V ribniški dolini je okrog 6000 prebivalcev, v organizacijo pa jih vključujejo le okrog 600! Nadalje si tudi prizadevajo, da bi navezali čim tesnejše stike z ostalimi organizacijami.

V šolskih kuhinjah se hrani okrog 2000 otrok, za pripravo kvalitetnih malic in redno poslovanje teh kuhinj je občina prispevala 1.217.972 din. Tu niso všteta sredstva, ki jih prispeva Rdeči križ.

Na območju občine prejema družinsko invalidnino 388 oseb, osebnih invalidskih upravičencev je 130, oseb, ki prejema invalidski dodatek je 92. Najvišji znesek invalidskega dodatka je 6.500, najnižji pa 3.500 dinarjev.

V občini je 146 otrok padlih borcev in žrtv fašizma, od teh jih 71 prejema poseben invalidski dodatek za šolanje, 19 študentov občine, 57 otrok pa še vzdržuje pri šolanju iz dohodkov družine, otroških doklad in javenske nagrade.

Stalno polporo žrtv fašističnega terorja je lani prejelo 50 oseb. Kadrovske podpore prejema 18 družin.

Enkratna socialna pomoč je bila dodeljena 120 osebam.

V domovih onemoglih je 24 oseb, 5 pa je predvidenih, da se jih ponovno odda v domsko zaščito. Za oskrbnino je občina plačala 1.800.000 dinarjev.

12 otrok je v mladinskih domovih in je za njihovo oskrbnino občina plačala 1.186.208 dinarjev. Mesečna oskrbnina za enega gojenca stane v Zavodu za rehabilitacijo invalidske mladine v Kamniku 18.600 dinarjev.

Vedno manj je zakonskih razvez. Tako jih je bilo lani 7, predanjskem pa enkrat več. K temu prispevajo boljše zaposlitve, nova stanovanja, družabno življenje.

Manjša se tudi število nezakonskih rojstev, lani 11, predlani 14.

Posvojenih je bilo 6 otrok. 20 mladincev je bilo pogojno kaznovanih, 4 pa so bili obsojeni.

Šoli: kaj je s tem otrokom!? Drugi so na pomlad vedno živahniji, ta pa se čedalje bolj zapira. Njegovo znanje je porazno. Kdo je kriv? Starši, ki ne poznajo prijema z svojega otroka, ki se tudi ne zanimajo, da bi o tem kaj zvedeli.

Naj dodam na videz neskladni refren — »Šola za staršev, ki ima predavanja vsakih štirinajst dni v dvorani množičnih organizacij, ima zelo malo poslušalcev — staršev. Otroci naj se po šoli sprostijo, odahne — potem pa naj sede k svojemu šolskemu delu, se pripravijo na naslednji dan, vmes naj nekaj tudi prebere — mnogi učenci zelo slabo čitajo! — drugi dan pred šolo pa naj spet osveži, kar se je naučil prejšnjega dne. Mora pa tudi ponavljati, toda ne tridesetkrat, sicer bo vedel še manj, dovolj je trikrat, štirikrat, po potrebi, toda v presledkih po enkrat na dan.

Neka mamica, ki ima v šoli pridno učenko, toži, da dekle, ki ima že petnajst let, noče pomagati pri gospodinjstvu, pa tudi ne zna. Kar ji pride pod roke, je pokvarjeno, nazečanje raje opravi sama, če hoče, da je narejeno. Zato ji raje pušči, da dela sama za šolo. Da, deklica je v šoli dobra, zna. Toda, ali bo iz te deklice kdaj res zrasla delovna žena? Tako kot zdaj kaže, ne.

Kdo je kriv, da je dekle takšno? Punčka je bila še majhna, ko je sama hotela pomagati materi pri njenem delu. Mati pa ni imela časa, njenemu delu. Mati pa ni pustila, da bi se ji, zato je ni pustila zraven. To se je večkrat ponovilo. Zgodilo se je tudi, da je mala le prišla od tega, kar je še želela. Materi pa se ni zdelo vredno potrpeti, preveč se je zgrozila, če je bilo kaj skazeno. Kdo bo naredil? Tisti, ki najbolje zna, tako je hitro opravljeno in prav — toda to ni niti malo vzgojno! Če hočemo otroka kaj naučiti, moramo tudi potrditi z njim, mu pomagati in ne ga obupavati, če se kaj ponesreči. »Mama« ima zdaj petnajst let. Zna le klicati in dečku enako vzgojo v obliki zlatih petnajst let. Zna le zavreti mraiko, niti kave ne ve prav skuhati, o peki kruha, o kuhanju kosila seveda nima pojma. Zakaj? Mamica to bolje zna! »Mamica« pa gleda svojo odraslo hčerko, od katere že želi pomoči, namesto tega pa ima doma »gospodičino«, samo čaka, da ji postavi krožnik pred usta.

Tudi to spada v delovno vzgojo! Ne samo za šolo, otroci naj se pri vaji tudi delu v družini, naj pomagajo razbremenjati starše. S tem ni v kolegom pri kozarcu od enih do drugih. Delo mladega človeka, otroka, je treba prav tako spoštovati kot delo odraslih. Ni dovolj, če rečemo: učili ljubiti tudi to delo, ki se začne nja vsak dan »znova«.

Domaihih zdaj me pa pusti, saj vidiš da ni opravil naj se loti tudi deček. Znal mam časa! Za otrokovo dejavnost je treba zanimati, za to si starši moramo vzeti čas. Priznanje otrokove storitve je zanj največja pohvala. Sleherni rad sliši pohvalo, željan jo je, posebno če je to otrok, ki ni vložil v svoje delo sorazmerno nič manj truda in prizadevanja kot odrasli. To je naša vzgojna dolžnost. Spoštovati jo moramo vsi, ki se ukvarjamo z mladino. Zgodi se včasih, da to spregledamo, in ni lahko popraviti.

V terek zvečer smo sprejemali »Štáfeto mladosti« pred spomenikom. Zbrana mladina je pričakala ob zvokih godbe obe štáfeti. Predstavniki množičnih organizacij so jo sprejeli. Najprej štáfeto, ki je prišla po Črnomeljki cesti, nato je bil sprejem zaključen. Za nosilce štáfete so stali pionirji Bračičeve hovi palci sta bili sprejeti po zaključku. Njihove oči so bile vlažne, bili so grenko razočarani za svoj trud, za svoje otroško veselje.

Za naš naraščaj moramo skrbeti vsi, ne samo starši in poklicni vzgojitelji. Biti moramo složni in pomagati drug drugemu, ne podirati, kar s trudom gojimo vrsto let.

Letni zbor Vodne skupnosti Bistrica

Preteklo nedeljo je bil v Sodražici letni občni zbor Vodne skupnosti Bistrica. Udeležba je bila slabša kot običajno, kar pa je bilo opravičljivo, ker je bilo deževno vreme. Zbora se je udeležilo 57 članov, delegat Okrajne zveze vodnih skupnosti, ing. Anton Zorc, predstavnik Poslovne zveze Kočevje, tovarš Zobec, predstavniki ObLO in KZ Ribnica in Sodražica.

O dosedanjem delu Vodne skupnosti je poročal predsednik Rudolf Lovšin. V poročilu je bilo med drugim omenjeno, da je bilo na odseku regulacijskih del Bistrice Zlebič — Sušje porabljenih 12.226.000 din, na področju Sodražice pa 5.600.000 din. Finančno poročilo je prebral tovarš Ivanc. V njem je bilo navedeno, da je bilo porabljenih za regulacijska in melioracijska dela 13.308.000 din, poleg teh pa so bili še izdatki za odškodnino prizadevanj ter za ostale stroške. Člani Vodne skupnosti so prispevali v gotovini in lesu v višini okrog 177.000 dinarjev dotacije OLO, ObLO in Kmetijskih zadrug pa so znašale 17.978.000 din, skupno je bilo dohodkov 18.155.000 din.

Ing. Anton Zorc je poročal o sklepih zadnje seje Okrajne zveze vodnih skupnosti. Zveza je določila 8 milijonov din dotacije za nadaljevanje del Vodne skupnosti v tem kraju. Ker je za nadaljevanje regulacijskih in melioracijskih del določenih 30 milijonov din, bo potrebno poskrbeti še za ostala sredstva. To bi bilo možno, če bi obstajala melioracijska skupnost. Sprejet je bil predlog, naj bi KZ zaposlila za to področje kmetijskega tehnika. KZ predvidevajo za melioracijske skupnosti najeti kredite, zato je treba vso stvar čimprej dobro proučiti.

Tovariš Zobec je dal navodila v zvezi z ureditvijo zavarovanja zemeljskih površin pred zamaževanjem in v pojasnil pomen melioracijskih skupnosti. Upravni odbor Vodne skupnosti je dobro opravil svoje delo, zato bo tudi v naprej vodil delo dosedanjega odbora.

P. Zadruga Videm se poleg drugega bavi tudi z odkupom leskovih palic. Doslej so odkupili okrog 450.000 komadov palic za paradižnike. Prodali so jih v Makedonijo.

Lansko jesen je odkupila zadruga 10 vagonov hrastovega želoda. Za kg želoda so plačali po 12 din. Ker je bila letina želoda dobra, so mnogi zaslužili lepe denarje.

Gospodarske vesti

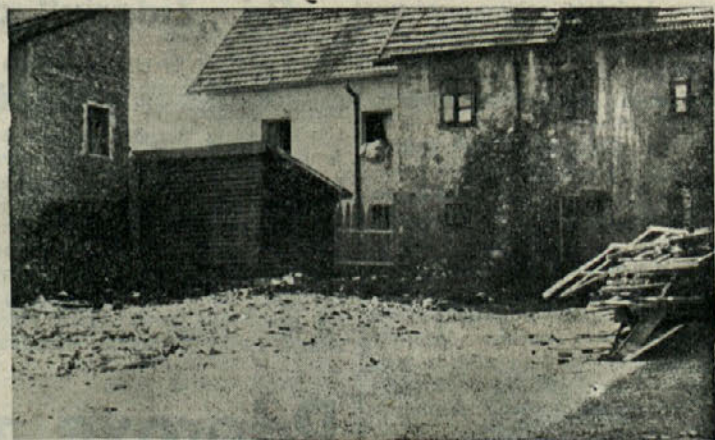
JAMSTVA ZA POSOJILA

Na zadnji seji obeh zborov ObLO Ribnica so odborniki potrdili jamstvo za kredite, ki jih bodo najele nekatere gospodarske organizacije pri Komunalni banki v Kočevju.

Jamstvene izjave so potrdili za go. »Pri Cenetu« v Ribnici — 200.000 din za potrebe obratovanja, Kmetijski zadrugi Ribnica 3.500.000 din za najetje kredita za odplačilo traktorja »Ferguson« s priklojučki, KZ Dolenja vas 2.500.000 din za odplačilo traktorja »Ferguson« s priklojučki (del sredstev je sama plačala) in Kovinskemu podjetju »Partizana« v Ribnici 3 milijone din za razširitev dejavnosti v podjetju.

USPEHI SO ZADOVOLJIVI

Po podatkih, ki smo jih prejeli so prodali 10 bikcev kot prvovrstno blago za izvoz v Italijo.

K lepšem izgledu našega mesta prispevajo tudi urejena dvorišča. Za najlepšo stavbo v Kočevju, Samskim blokom pa lahko v dimo ta prizor

Rudniku nagrada za zmanjšanje nesreč

16. aprila so v Ljubljani na posebnem sestanku sveta za delo, sindikalnega sveta in Zavoda za socialno zavarovanje OLO Ljubljana podelili posebne nagrade podjetjem, ki so z velikim prizadevanjem prispevali k občutnemu zmanjšanju delovnih nezdov. Že pred dvema letoma so svet za delo, sindikalni svet in Zavod za socialno zavarovanje poslali vsem podjetjem pismo, v katerem so jih pozvali k sistematičnemu preprečevanju nezdov pri delu; Okrajni zavod za socialno zavarovanje pa je razen tega uvedel še posebne nagrade tistim, ki bi se pri tem delu najbolj izkazali. Vse to ni bilo zaman. Število nesreč se je občutno zmanjšalo, s tem pa tudi gospodarska škoda. Vendar je treba priznati, da se število delovnih nezdov zmanjšuje še vse prepočasno!

Najbolj požrtvovalen je bil kolektiv podjetja »Kamnik«, kjer so s pravočasnimi ukrepi zmanjšali v preteklem letu število nezdov na

42%; število bolniških dni pa so skrčili na 32%. Zato je kolektiv povsem upravičeno dobil za svoje požrtvovalno delo 180 tisoč dinarjev nagrade. Med petnajstimi nagradenci za zmanjšanje delovnih nezdov je tudi kolektiv Rudnika Kočevje.

NAD 60 TISOČ IZGUBLJENIH DNI

Če vas zanima statistični pregled, koliko delovnih dni je bilo izgubljenih lani v kočevski občini zaradi bolezni in nesreč, potem preberite: Zaradi bolezni 42.236, nesreč 10.281. Statistika nadalje navaja, da je znašalo skupno število dni odsotnosti zaradi porodov 10.396. Če vse to skupaj štejemo, dobimo 62.913 dni odsotnosti z dela.

Vseh zdravstvenih storitev je bilo leta 1957 skupno 134.835, lani pa 111.944, kar pomeni za 17% manj. Izdatki za te storitve pa je bilo v lanskem letu 27.426.607 dinarjev.

Marjan Lukežič:

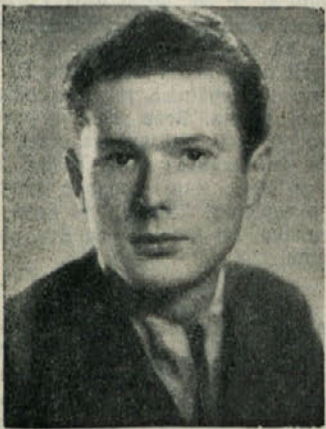
Za otroka si moramo vzeti čas!

Na osnovni šoli Mirka Bračiča v časa za učenje in drugih opravil Kočevju so prav te dni rodilski doma. Zelo nepravilno je, da otroka, ki hodijo v šolo, doma »priklenemo« k lovnim vzgoji. Želimo vzgojiti telesno in duševno zdravega in aktivnega državljan, ki bo delaven. Zato ima delovna vzgoja namen, da nauči mladega človeka, kako naj se loti dela, kako naj ga opravlja, pri vzgoji mu mora veselje do slehernega opravila, ki je potrebno, razviti mu mora čut spoštovanja do kateregakoli dela, da ne bo spoštoval samo svoje storitve, tudi to, kar naredi drugi. Tako bo razvil pravi odnos tudi do skupne lastnine, kar danes še zelo pogrešamo (prav tako pri odraslih!), da bo končno enako spoštoval sleherni delo, za katerim stoji šlovec, naša socialistična skupnost.

Otrokovo glavno delo za časa šolanja je učenje, ker je njegova glavna zaposlitev vezana na šolo. Toda šola tudi ne zmore vsega. Pomagati morajo starši, zlasti s pravično razdelitvijo dela za šolo v izvenšolskem času. Na žalost pa moramo prav v tem zabeležiti mnoge nesporazume, napačne razporede

Domači športniki

Po osvobojenju je družba veliko žrtvovala, da bi se čimprej vzgojila strokovni kadri za telesno vzgojo, ki se je pričela iz leta v leto hitreje razvijati. Veliko mladine je šlo skozi razne tečaje, taborenja itd. žal pa je veliko tudi takih iz teh tečajev, ki so že izven vrst aktivnih delavcev. Redki so še taki, ki so ostali vztrajni od začetka pa do danes. Prikažani bomo de o enega teh redkih.

DUŠAN SMOLA

Pridobil si je znanje in strokovno sposobnost v tečajih in z neposrednim delom v telesno-vzgojnih društvih. Kjer je služboval kot predmetni učitelj telesne vzgoje, je bil tudi močna opora krajevnim društvom Partizana. Po prihodu v Kočevje je krepko posegel v delo Partizana. Je stalni član društvenega načelstva. Izmenoma je bil tudi načelnik, pa tudi njegova pomoč v bivši kočevski Okrajni zvezi Partizana je bila velika. Smola je prednjak II. razreda in stalni vodnik društvenih mladinskih oddelkov. Redke so društvene prireditve in akcije, da ne bi imel on zanje izdatnega deleža skrbi in dela. Poleg tega je še vedno aktiven tekmovalac in stalni član društvene atletske skupine. Navdušil se je za teke. Kot dopolnilni šport pa goji odbojko in smučanje.

Tako je ostal Dušan zvest telesni kulturi, ki jo tovariško posreduje mladini v Kočevju že deset let. Dušan nam je vsem vzor vztrajnega in nesebičnega prednjaka in tekmovalca.

Zopet neuspeh

ILIRIJA (Ljubljana) : PARTIZAN (Kočevje) 3:1 (1:1)

V spomladanskem delu tekmovalna v prvi skupini LNP je odšel Partizan iz Kočevja že drugič premagan z igrišča. Vprašanje je seveda, kje so vzroki neuspeha? Priprave na tekmovalstvo so bile prav zadovoljive, saj so se pričeli treninzi že pozimi, ko je bilo igrišče še pod snežno odejo. Tudi treninzi so, prav posebno še v zadnjem času, organizirano vodeni in kar je glavno, tudi zelo dobro obiskani. Res pa je, da so nastale v prvem moštvu velike vrzeli, odkar so šli nekateri člani k vojakom in se jih ni dalo izpolniti v kratkem času. Slabo je tudi to, da je več igralcev v šolah v Ljubljani in da ne morejo trenirati skupno z ostalimi, kar se prav posebno pozna v slabši vigranosti vse enajstorce.

Ne smemo biti preveč črnogledi, saj je povprečna starost igralcev majhna in imajo skoraj vsi pred seboj še mnogo časa, da se razvijajo v dobre nogometaše. Nekoliko slabše je z rezervno, ki naj bi kasneje nadomestila prvotince. Ugotovitev, da Partizan nima mladinskega moštva, je naravnost porazna. Mladih nogometašev je dovolj. Treba jih je samo zbrati in jim dati možnost, da trenirajo in igrajo ter si tako nabirajo izkušnje, ki jim bodo prišle prav kasneje, ko bodo nastopali v prvem moštvu. Tako se ne bi dosegalo to, kar se dogaja sedaj, ko se prepotrebne izkušnje nabira na prvenstvenih tekmah in pride moštvo v zadovoljivo formo šele ob koncu tekmovalja, ko je že prepozno.

Pohvala sodnika iz Ljubljane

V službenem glasilu Nogometne podzveze Ljubljana, »Nogomet«, piše službujoči sodnik iz Ljubljane pod »Kratko pismo sodnika« sledeče:

»Minulo nedeljo sem v Kočevju sodil prvenstveno tekmo Rudar A : Partizan B Kočevje. Bil sem zelo presenečen nad izredno disciplino vseh igralcev. Tudi prekrški tehnične narave so bili redki. Vzor na disciplino obeh enajstoric je olajšala tudi moje delo na igrišču, čeprav sem pričakoval spricho krajevnega derbija večje napetosti na igrišču.

Nedeljsko tekmo je močno oviralo zmoceno igrišče. Zato igra tudi ni bila na prav posebni višini. Gošče so bili tehnično boljše, bolj viigrani in pred vsem mnogo bolj pazljivi od domačih. Vsi trije goli za goste so bili doseženi zaradi nepazljivosti domače obrambe, ki je vse preveč dopuščala nasprotniku, da je neovirano prihajal pred Kocijančeva vrata. V napadu ni imela ravno najboljšo oporo, ker je ta premalo zadrževal žogo in z nepotrebnimi preigravanji dal nasprotniku možnost, da se je pravočasno pomaknil v obrambo in tako prevzel iniciativo v svoje roke.

V nedeljo igra Partizan z Javornikom. Ta tekma bo verjetno odločila o mestu na lestvici, ki bi se v slučaju zmage pomaknilo od repa tabele.

V. Zajec

4:0 za Rudarja

V nedeljo je bila odigrana prvenstvena nogometna tekma med NK Partizanom iz Grosuplja in NK Rudarjem iz Kočevja.

Tekma je bila na igrišču pri Šekovem domu. V začetku igre sta bili moštvi enakovredni. Imeli sta nabirajo izkušnje, ki jim bodo prišle prav kasneje, ko bodo nastopali v prvem moštvu. Tako se ne bi dosegalo to, kar se dogaja sedaj, ko se prepotrebne izkušnje nabira na prvenstvenih tekmah in pride moštvo v zadovoljivo formo šele ob koncu tekmovalja, ko je že prepozno.

V drugem polčasu pa so Rudarji zaigrali nekoliko boljše. Že v deseti minuti so dosegli gol iz prostega strela. Drugi gol pa so dosegli iz 11-metrovke. Do konca tekme

-ko

Mladina v Dolgi vasi je aktivna

V Dolgi vasi pri Kočevju je med mladino veliko zanimanje za telesno kulturo. Žal tako razpoloženje ne vlada med onimi krajevnimi činitelji, ki so dejansko v splošnem za vzgojo mladine dolžni in odgovorni. TVD Partizan Kočevje je ustanovil tudi svoj aktiv, ki bi pričel z rednim delom. Uvidevnost vodstva Kmetijskega gozdarskega posestva je pripomogla, da je mladina Dolge vasi dobila prepotrebno parcelo za športno igrišče, ki si ga bo mladina uredila z delovno akcijo, rekvizite pa jim bo dal kočevski Partizan. Mladina tega aktivna je poveli vaska in pa vajenci iz gospodarstva. Dali bodo tudi svojo patrolo za pohod »Ob žici okupirane Ljubljane«. Partizan Kočevje bo dajal aktivu vso strokovno pomoč. Vodja tega aktivna je član društvenega odbora Partizana Kočevje.

-ko

Delo ljudske tehnike v Sodražici

Društvo Ljudske tehnike je pred kratkim pregledalo svoje delo. Društvo ima več sekcij, od katerih je bila najagilnejša avtomoto sekcija. Društvo ima sedaj 56 odraslih članov in 30 mladincev in pionirjev. Društvo je pokazalo svojo aktivnost predvsem v preteklem letu, ko je pristopilo 30 novih članov, ki so vsi obiskovali avto-moto tečaj. Tečajniki so z velikim zanimanjem sledili predavanjem iz motoroznanstva in prometnih predpisov in so tudi popolnoma obvladali snov, tako da so vsi prijavljeni izpit opravili z dobrim uspehom. Večina tečajnikov ima že svoja motorna vozila, med katerimi seveda prevladujejo

motorna kolesa do 50 ccm (mopedi). Za novi avto-moto tečaj se je prijavilo isto število tečajnikov. Ker društvo nima svojih prostorov za tečaj, je dobilo prostore v šoli. Občni zbor je bil dobro obiskan in vidi se, da je za ljudsko tehniko veliko zanimanja. Tudi voditelji ostalih sekcij so dali obširna poročila.

Sodražica je center, na katerega je navezana ne samo bližnja temveč tudi dalnja okolica. Člani so predlagali, naj bi se ustanovila tudi elektrotehnična delavnica za popravilo radio aparatov. Vodil naj bi jo strokovnjak, ki bi bil naklonjen tudi ljudski tehniki.

Ribniški pionirji na pomladanskem krosu

Od 700 učencev se je krosa udeležilo okrog 600. Najboljši so bili učenci nižjih oddelkov, posebno deklice. Neka deklica iz prvega razreda je tekmovala s šolsko torbico v roki in je vendar ni nič ovirala. Tekla je v gruču naprej in hitela proti cilju, samo da ne bi bila zadnja. Proga ni bila težka, saj je bilo treba preteči le 200 metrov. Med prvimi so prišli na cilj: F. Mihelič, F. Tekavec, B. Devernja.

Na stezi 400 metrov: A. Matič, S. Šilc, A. Zakrajšek.

Na 600 metrov: F. Stupica, J. Marolt, F. Andoljšek.

Višji oddelki so tekmovali na progi 1200 metrov. Dosežena mesta: B. Bregar, S. Zobec, A. Česarek.

V višjih oddelkih je bila najslabša udeležba. Posebno slabo so se izkazali dečki, dočim so bile deklice precej boljše in so se masovno udeležile tega tekmovalja.

Ker je velik del te mladine v društvu Partizan, sta to tekmovalje pripravila šola in TVD Partizan. V dveh urah so se vsi dijaki zvrstili na progh. Da je šlo tekmovalje tako hitro od rok, se je treba zahvaliti učiteljem osemletne šole in vodnikom društva Partizan.

V okviru praznovanja v počastitev 40-letnice ZKJ bomo v Ribnici pripravili še tekmovalje v rokometu, odbojki, nogometu, namiznem tenisu in drugih atletskih disciplinah. Kot zaključek vseh teh tekmovalj pa bo ob koncu maja javen telovadni nastop, kjer bo sodelovala vsa šolska mladina v občini. M. D.

Sindikalno športno tekmovalje

V Kočevju bo sindikalno športno tekmovalje, ki je bilo pred leti že precej razvito. Občinski sindikalni svet, organizator tega tekmovalja, namerava športno tekmovalje sindikalnih podružnic še razširiti z novimi športnimi panogami.

Za tekmovalje so že izdelani pravilniki, ki bodo zajeli šest športnih dejavnosti: nogomet, odbojko, perjanico, namizni tenis, streljanje z zračno puško in šah.

Tekmovalja bodo v maju in juniju ter bodo v okviru proslav 40. obletnice ZKJ.

V delovnih kolektivih je zelo veliko zanimanje, kar je zelo razveseljivo. Športno tekmovalje bo organiziral Občinski sindikalni svet s pomočjo društva za telesno vzgojo »Partizane«.

Na Taborsko steno

Pionirji in odrasli iz Osilnice so v nedeljo, 5. aprila priredili izlet na Taborsko steno. Letos, ko praznujemo 40-letnico KPJ in SKOJ, smo sklenili, da bomo obiskali vse

bližnje spominske kraje.

Dan je bil lep in veselo razpoložen isti smo krenili iz Osilnice skozi Papeže v Žurgo. Tu smo počivali. Vsi, zlasti pa pionirji, so nestrno pričakovali, kdaj bomo dospeli do stene. Pot je bila strma, sonce je pripekalo, vendar so jo naši najmlajši z zavestjo, da bodo videli kraj, kjer so se odigrali tragični dogodki v naši NOB, prehodili vztrajno brez jadicovanja.

Končno smo bili na cilju. Pred vzhodom v jamo nam je tov. Jože Kovač pokazal in razložil pot, po kateri so se Italijani približevali partizanskemu štabu. Ogledali smo si bukev, pri kateri so ubili stražarja. Nato je šel tov. Anica Štivec pripovedoval o dogodkih, ki so se odigrali pred 17 leti na tem kraju. Pionirji so zavzeto poslušali. Posebno jih je zanimalo, kje so Italijani naleteli na dva pionirke iz Papežev, kako so ju pobili, kje sta pokopani.

Počasi smo se spuščali v jamo. S tiho svečanostjo so gledali prisotni na okajene stene, na spominsko ploščo z imeni padlih partizanov. Ogledali smo si vse — nekdanje bivališče borcev, njihova ležišča in nekateri so šli tudi v drugi del jame, kjer so preostali partizani našli varno zavetišče pred divjimi fašisti.

Vse, prav vse nas je zanimalo! Po malici smo posedli na sončni jasi poleg jame. Pionirji so vneto poslušali partizanske doživljaje, ki so jim jih pripovedovali nekdanji partizani.

Bližala se je ura odhoda. Težko smo se poslovili od lepega, a vendar tako žalostnega kraja. Pionirji so spoznali, kako težko in postrtovno je bilo življenje in borba partizanov. Vso pot do doma ni bilo konca vpraševanju po partizanskih dogodkih. Ob petju partizanskih pesmi smo prišli zvečer zadovoljni domov. Utrujenost je bila pozabljena ob spominu na vse doživeto. Izlet na Taborsko steno nam bo ostal vedno v lepem spominu.

ŠAHOVSKE VESTI
V okviru občinskega šahovskega prvenstva pionirjev in pionirk, so odigrali pionirji osnovne šole Jožeta Šeška dvoboj s pionirji osnovne šole Mirka Bračiča. V skupini starejših pionirjev je zmagala ekipa šole Jožeta Šeška z rezultatom 3:1. Pionirke so dobile dvoboj s 4:0. S tem so se pionirji-šahisti šole Jožeta Šeška uvrstili v nadaljnje tekmovalje. M. K.

PAVLIHOV
KOMPAS
ZA 150 DINARJEV

dobite v vseh trafikah in pri drugih prodajalcih. Pohitite z nakupom, kajti brez »Pavlihovega kompasa« zaidete povsod.
PRODAM
Komfortno stanovanje z dvema sobama odstopim proti odkupu pohištva, prodam motorno kolo, železni štedilnik, banje za kopanje in drugo. Muren Edo, Dolenja vas 85.

KOLENDAR
Sobota, 25. aprila — Marko Nedelja, 26. aprila — Zdeslav Ponedeljek, 27. aprila — Ustanovitve OF
Torek, 28. aprila — Živan Sreda, 29. aprila — Marina Četrtek, 30. aprila — Katarina Petek, 1. maja — Praznik dela

GIBANJE PREBIVALSTVA

DOBREPOLJE
V ljubljanski porodnišnici so rodile: Bartol Ana, knjigovodkinja iz Zlenske vasi 44 — dečka Alojza, Pinosa Pavla, gospodinja iz Kompolj 25 — dečka Jožeta, Šporar Marija, gospodinja iz Podgorice 4 — dečka Jožeta, Strekelj Anica, gospodinja iz Kompolj 116 — deklico Anico, Rus Marija, gospodinja iz Trčica 1 — deklico Bernardko in Sinkovec Antonija, gospodinja iz Tišova 16 — deklico Marijo.

Umrli je Korošec Franc, socialni podpiranec iz Doma počitka Ponikve, star 58 let.

LOŠKI POTOK
Rodila je Ruperčič Ivana iz Retij 67 — deklico Heleno.

DOLENJA VAS
Poročila sta se: Oberstar Franc, delavec iz Grčaric 13, star 22 let in Šega Marija, delavka iz Grčaric 17, stara 25 let.

V ljubljanski porodnišnici sta rodili: Kromar Roza, gospodinja iz Dolenje vasi 91 — deklico Ido in Stefanec Marija, gospodinja iz Dolenje vasi 4 — dečka Leopolda.

RIBNICA
Poročila sta se: Oražem Marko, tesar iz Dolenje vasi 63, star 29 let in Arko Ivana, gospodinja po močnica iz Jurjevice 23, stara 24 let.

Rodila je Rigler Marija, gospodinja z Brega 29 — dečka Jožeta.

VELIKE LAŠČE
V Črnučah pri Ljubljani sta se poročila: Fister Stane, uslužbenec iz Cegelnice pri Kranju, star 44 let in Pirnat Alojzija, uslužbenka iz Velikih Poljan, stara 36 let.

Rodila je Virant Zofka, gospodinja iz Rašice 8 — deklico Darinko. Umrli so: Podlogar Franc, kmetovalec iz Praznikov 5, star 86 let, Gorjup Janez, kmetovalec iz Andolja 3, star 86 let, Usenik Terezija, roj. Centa, kmetovalka iz Uzmanov 8, stara 78 let in Bukovič Jože, traktorist iz Bičja pri Ivančni go-

rici, star 24 let (ponesrečil se je s traktorjem).

KOČEVJE
Poročili so se: Horvat Ignac, delavec z Mahovnika 28, star 31 let in Pukšič Pavla, delavka z Mlake 33, stara 30 let, Čibej Marijan, rudar iz Kočevja, Podgorska ul. 40, star 25 let in Kovač Ivana, laborantka iz Kočevja, Podgorska ul. 40, stara 23 let.

Rodila je Rajsar Ana, gospodinja iz Kočevja, Trg 3. oktobra 18 — dečka Franca.

KINO
JADRAN, Kočevje: od 24. do 26. aprila ameriški barvni film »Priateljstvo prepričevanje«, od 28. do 30. aprila ameriški barvni cinemascopski film »Neznane je prišel«, od 1. do 3. maja slovenski film »Kala«.

RIBNICA: 25. in 26. aprila francoski film »Gervaise«, 2. in 3. maja francoski film »Lukrecia Borgia«.

SODRAŽICA: 25. in 26. aprila francoski film »Stopnice za služničad«, 2. in 3. maja jugoslovanski film »Ne obračaj se sinko«.

LOŠKI POTOK: 26. aprila ameriški film »Strah«, 1. maja amer. film »Nedolžno obsojen«, 3. maja film »Postopač«.

VELIKE LAŠČE: 25. in 26. aprila češki film »Krakatik«, od 1. do 3. maja ameriški film »Kapetan Kery«.

DOBREPOLJE: 25. in 26. aprila ameriški barvni film »Kjer reka zavije«, 30. aprila in 1. maja češki barvni film »Dobri vojak Švejk«, 1. del, 3. in 4. maja italijanski barvni film »Verdie«.

PONIKVE: 30. aprila češki barvni film »Dobri vojak Švejk«, I. del.

KOČEVSKA REKA: 29. aprila kitajski film »Cirkus«, 1. in 2. maja jugoslov. film »Krvava srčaja«.

PREDGRAD: 25. in 26. aprila ameriški film »Tujec je poklical«, od 1. do 3. maja jugoslovanski film »Bila sem močnejša«.

BROD NA KOLPI: 25. in 26. aprila jugoslovanski film »Svojega telesa gospodar«, 1. maja jugoslovanski film »Tiralica«.

OSILNICA: 26. aprila sovjet. barvni film »Nesmrtna ljubezen«, 3. maja ameriški film »Mata Hari«.

SVOBODA, Rudnik: 25. in 26. aprila angleški barvni film »Vlaki peljejo mimo«, od 1. do 3. maja angleški film »Ladja, ki se je potopila od sramu«.

ČESTITKA
Vojku Križmanu z Mlake pri Kočevju želimo za dvojni praznik mnogo lepega, mama, sestra Zinka, bratje Ignac, Franc, Stane in Ciril z družinami.

Kolektiv podružnice Zavoda za socialno zavarovanje Kočevje čestita upravniku, tovarišu Rudiju Moharju, k njegovji 50-letnici in mu želi še obilo uspehov pri njegovem delu!

DEŽURNE TRGOVINE
Dežurno službo imajo: v soboto, 25. aprila, od 7. do 12. ure in od 16. do 18. ure, trgovina »Specerija«, Roška cesta.

ZAHVALA
Ob izgubi naše predrage matere in stare matere

KAROLINE MOHAR iz Šegove vasi

se toplo zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali, darovali vence in jo spemili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo govornikom, godbenikom, pevcem in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali.

Zalujoci: sinovi Rudolf, Alojz, Karol, hčerke Angela, Marija, Ivana, Albina in ostalo sorodstvo.

OBVESTILO
PGD Jurjevica, odbor za proslavo 50-letnico obstoja, obvešča vsa Prostovoljna gasilska društva, Občinske gasilske zveze, podjetja, organizacije in ustanove, da je odprlo tekoči račun pri Zadrugi hranilnici in posojilnici v Ribnici ter da ima številko računa 600-602-3-90. Društvo se priporoča za čimprejšnjo nakazila za nabavo novega društvenega prapora, ker bo razvite prapora in proslava 50-letnice predvidoma že 7. junija.

Za nakazila se vsem že vnaprej zahvaljuje in jim kliče gasilski »NA POMOČ!«

Izdaja in tiska ČZP »Kočevski tisk« v Kočevju. Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Matija Cetinski — Uredništvo in uprava v Kočevju, Ljubljanska cesta 14a, telefon 3-89. Naročnina je 400 din, polletna 200 din in je plačljiva vnaprej. Za inozemstvo je 800 din oziroma 2,5 ameriškega dolarja. Tekoči račun 600-713

1-265

pri KB, podružnica za Kočevje, — Poština plačana v gotovini. —

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše ljubljene mame, stare mame, sestre in tete

MARIJE BENČINA

se iskreno in pristrčno zahvaljujemo vsem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje. Nadalje vsem darovalcem cvetja in številnih vencev. Posebno se zahvaljujemo tovarišu Stanku Rusu za organizacijo pogreba, tovarišici Antoniji Bartol in tovarišu Antonu Hacetu za poslovilne besede ob krsti in odprtem grobu, tovarišici Ivani Lapuh za pomoč, ki jo je pokojnici nudila ob njeni bolezn. Nadalje Obč. komiteju ZK Sodražica, ZB Sodražica, ZB Travnik, VV invalidom Loški potok, KZ Travnik, godbi iz Sodražice in vsem, ki so pokojnico v tako lepem številu spemili na njeni zadnji poti.

Zalujoci: sin Ludvik, snaha Vida, vnuki Marija, Ljubi, Zlatka, brat, sestre in ostalo sorodstvo.

NOVICE POSREDUJEJO

Zelo me zanimajo biografije pomembnih in zaslužnih ljudi. Pred kratkim ste objavili interju z Dušanom Bravničarjem, ali mi lahko kaj več poveste o njem?

Mojca Novak

Dušan Bravničar je bil rojen 1919, v Hrastniku. Osnovno šolo in gimnazijo je končal v Kočevju, na ljubljanski univerzi pa je študiral kemijo. Je član KP od leta 1935 in je bil med organizatorji Partije in SKOJ na Kočevskem, kasneje pa v Ljubljani. V NOB je bil od leta 1941, v vojski dosegel čin polkovnika in je odlikovan z več visokimi vojaškimi in državnimi odlikovanji. Po vojni je bil prvi sekretar našega poslaništva v Albaniji, kasneje pa generalni konzul FLRJ v Celovcu. Je član glavnega odbora SZDL Slovenije, letos pa je bil izvoljen za tajnika republiške komisije za proslavo 40-letnice KPJ v Sloveniji.

S prijateljem se ne moreva spoznavati, koliko prebivalcev ima Beograd.

L. J. Kočevje

Po štetju prebivalstva iz leta 1953 je imel Beograd 469.988 prebivalcev. Danes pa jih verjetno že ima pol milijona.

Nameravam obiskati rojstni kraj. Imam motorno kolo 125 cm in bi ga rad pustil svojemu sinu, ali je to mogoče in koliko bi moral plačati carine?

Nande Kaplan, Francija

Je mogoče. Uprava carine obravnava vsak primer zase in odvisno je od tega, koliko je vozilo vredno. Važno je predvsem leto izdelave. Vašemu sinu pošljite točen opis motornega kolesa, on pa naj gre na upravo carine, ki je v Ljubljani, Masarykova 17, kjer bo dobil točne podatke.

Pri hiši imam 14 arov zemljišča. Lani sem plačala 460 d.n.davka, brez občinske doklade. Koliko mi pripada otroškega dodatka na tri otroke?

Vera P. Kočevje, Roška 7

Zavarovanci, ki imajo zemljišča se za pravico do otroškega dodatka uvrščajo v tri skupine: A, B in C. Če davek ne presega 50 din na družinskega člana, se zavarovane uvršča v A skupino in prejme 75% celotnega dodatka; od 51 do 150 din davka je B skupina s 50% dodatka, z letnim davkom od 151 do 250 din pa je C skupina in prejme zavarovane 25% otroškega dodatka.

Vi ste uvrščeni v A skupino in ste od 1. X. 1958 dalje upravičeni do 6.354 din otroškega dodatka za tri otroke.

Svoji izvoljenki od vsake obisku kaj podarim, če ne drugega, lep šopek cvetlic. V zadregi pa sem, katere rože in kakšne barve lahko izročim izvoljenki za rojstni dan? V nobenih knjigah tega ne najdem. Stičal sem, da rumene rože pomenijo ljubosumnost. Mi lahko svetujete?

Janez Zadrega

Priporočamo: kupite rdeč nagelj, zavijte ga v bel papir, prevezite z zelenim trakom, priložite rumeno kuverto z modrim papirjem in napišite s črnim črnilom »Mislim vedno v teh barvah nate, draga!«

Vinko Mihelič:

Ob 40-letnici KPJ

20 let partijske organizacije v Ribnici

Pomlad 1938 je prinesla svetu okrogli komite med kandidate Partije vidne znake nemškega fašizma. Od tedaj dalje, ko je Nemčija nasilno priključila Avstrijo, je začela tudi v ribniški dolini naraščati protihitlerjanska propaganda. Letake s tovrstno vsebino smo po svojih znanjih razdeljevali po vaseh severno in južno od Ribnice. Uporabljal sem celo časopise takratnega režima, med katere sem vstavljal te letake. Ta način kolportiranja sem uporabljal tudi pozneje in se je kar dobro obnesel. Odmev naše propagande je bil uspešen. Povsod je bilo slišati ljudi, ki so diskutirali o zunanjepolitičnih vprašanjih in opazili je bilo močno politično orientacijo, o kateri so govorila številna glasila KPJ.

Z delom, ki je bilo omejeno v glavnem na agitacijo in propagando za politiko KPJ ter proti tedanjim političnim strankam, smo se ideološko utrjevali tedanji mladi partijski simpatizerji. Še isto jesen sta nas Albin Vičenič in Janez Kmet sklicala na širši sestanek in nam sporočila, da nas je zaradi naše aktivnosti uvrstil kočevski partijski

Kolpska dolina proslavlja

V letu proslav 40-letnice Partije in SKOJ Kolpska dolina ne ostaja za drugimi kraji. Večji kraji, kot Fara-VAS, Kuželj in Osilnica imajo svoje programe proslav za vse leto. Na predvečer 40-letnice je osilniško kulturno-umetniško društvo priredilo igro z družabnim večerom. V Kuželju so izvedli svečano akademijo s skupnim programom Slovenski in Hrvaški Kuželj, katere so se udeležili predstavniki ljudske oblasti iz Kočevja in Delnice. Tajnik ObLO Kočevje in predstavnik obč. komiteja ZKJ Delnice sta imela pozdravni govor. Udeležba na proslavi je bila polnoštevila. Po končani akademiji je bil družabni večer.

50 let skromne, a zaslužne žene

Pred 50 leti se je 9. aprila v Drežniku pri Banja Loki rodila Nežka Gorše. Štirje otroci so bili v družini. Starši so že zgodaj umrli, zato otroci niso imeli lepe mladosti. Leta 1930 se je poročila. Od leta 1933 je živela z možem in sinčkom v Borovcu. Še pred požigom vasi so se Goršeti umaknili v hosto. Poti nazaj ni bilo več; mož je odšel v partizane, Nežka s sinom pa se je po italijanski ofenzivi nastanila v vasi Jesenovo. Tudi njen

Nežka Gorše

ročni dom so upeli italijanski poizgalci, še prej pa ubili njenega brata... Da, hudo je bilo v tistih časih. Italijani so jo preganjali, toda njenega duha niso strili... V času nemške ofenzive je spet morala s sinom bežati v gozdove. Smrt je kosila in vladala lakota. Nežka pa je tudi ofenzivo srečno prestala. 1944. je odšel v partizane še njen sin, ki je bil skoraj še otrok. Ostala je sama, še bolj se je vključila v pravično stvar osvobodilne vojne. Naša jubilarntka je bila že v prvem obdobju ljudske revolucije aktivna delavka v terenskem odboru OF, bila je predsednica AFŽ v Jesenovem, članica AFŽ banjaloškega rajona, NOO in drugih organizacij. Kljub sovražnikovemu terorju je bila Nežka neustrašena in pogumna žena in jo ni ničesar odvrglo od njene poti... Bila je tudi delegatka na I. kongresu AFŽ v Dobruhi in na drugem kongresu AFŽ, ki je bil po osvoboditvi v Ljubljani.

Aprila 1945 se je z banjaloškim rajonom umaknila na hrvaško stran v Skrad. Takoj po osvoboditvi Kočevja je prišla z rajonom v svobod-

V Vasi-Fari je na predvečer 40. obletnice Partije osnovna šola začela kres, okrog katerega so zapeli partizanske pesmi. Peter Šobar in Lojze Rauh sta pripovedovala pionirjem dogodke iz časa NOV v Kolpski dolini. P. J.

V nedeljo pridite v Farol

Tudi pionirji osnovne šole v Fari-Vasi smo v čast 40-letnice KPJ in SKOJ sestavili obširen načrt tekmovanja. V program dela smo vključili več partizanskih pohodov in partrulj, kolearski izlet do Plešev in obisk Taborske stene. Ustanovili

no Kočevje. Takoj se je vrgla na delo, ki ga je bilo na pretek. Bila je odbornica KLO Kočevje, 10 let je bila predsednica Mestnega, potem pa Obč. odbora AFŽ. Vsa povojna leta aktivno dela v odboru SZDL, RK, v nekaterih svetih in komisijah pri ObLO itd. Goršetova je tudi aktivna članica ZK.

Za požrtvovalno delo v NOV je prejela dvojno odlikovanje, leta 1949 pa je prejela odlikovanje »Odličje ljudske fronte Jugoslavije« za služe za delo v povojnem času.

Nežka Gorše spada v vrsto tistih skromnih vendar zaslužnih slovenskih žena, ki nerade slišijo, da bi govorili o njihovih zaslugah.

Čestitkam za njeno 50-letnico se pridružujemo tudi mi in kličemo še na mnoga, zdrava leta!

—žem.

Proslave po vseh krajih

V SODRAŽICI

Kakor drugje so tudi v Sodražici lepo proslavili jubilej dan 40. obletnice KPJ. V okviru proslave je priredil pionirski odred osnovne šole Sodražica v nedeljo, 19. aprila, svečano prireditev; dopoldne za mladino, popoldne pa za odrasle. Udeležba je bila zelo dobra. Po svečanem govoru o pomenu jubileja so sledile rajalne vaje pionirj, potem pa je bila igra »Pogumni Tonček«. Čeprav so bili nekateri mladi igralci prvič na odru so se dobro zvišali v svoje vloge in je igra kot celota lepo uspela. Za uspešno uprizoritev gre vsa zahvala učiteljskemu zboru. Po končani prireditvi je na trgu nastopila gasilska godba iz Sodražice, zvečer pa so na okoliških hribovih goreli kresovi v počastitev velikega jubileja naše Partije.

PREDGRAD

Pred kratkim so prišli v Predgrad pripadniki Jugoslovanske ljudske armade. S prebivalstvom so se hitro sprijateljili, nekateri so celo pomagali kmetom na polju. Pred odhodom so vojski pripravili v dvojni začetni doma kulturni spored. Podpolkovnik Adamovič je najprej govoril o zunanji politiki, nato pa o razvoju v socialistični državi itd. Govoril je tudi o delu in vlogi KP pred vojno, med vojno in po vojni. Potem so nastopili recitatorji, za njimi pa godba na pihala. Vrteli so tudi krajski film iz časa NOB.

V LOŠKEM POTOKU NI PEKA!

V Loškem potoku so že več kot leto dni brez peka. Brez dvoma so Potočani upravičeni do pekarne in peka, saj živi tu precejšnje število delavcev, samo v podjetju »Smreka« jih je zaposlenih okrog 150. Ti še posebno pogrešajo pekovski kruh. Potočani želijo, da bi poskrbeli, da bi tudi v njihovem kraju imeli pekarno. P. J.

bomo pionirsko zadrugo; razni krožki: šahovski, recitacijski, dramatski, pevski, gasilski in drugi, svoje plane pridno urednijo. Dramski krožek bo do konca šolskega leta naštudiral dramsko delo »Jezusovi apostoli«.

Med letom bomo pripravili več proslav. Osrednja bo v nedeljo, 26. aprila, ob treh popoldne v prosvetnem domu v Fari (27. aprila imajo tu krajevni praznik). Sodelovali bodo pionirji osnovne šole s pevskim zborom in recitacijskim krožkom, KUD Fara in rudniška godba iz Kočevja. Spored je izbran in dobro pripravljen, zato vabimo vse domačine in okoličane, da nas obiščejo, posebno pa velja vabilom bivšim borce in aktivistom iz NOB, ki žive sedaj v drugih krajih!

Umrli sta partizanski materi

17. aprila smo se za vedno poslovili od Marije Benčinove iz Travniku, ki je umrla po mučni bolezni v Trbovljah. Prepeljana je bila v domačo vasi Travnik. Bila je mati dveh partizanov. Mlajši je padel v borbi, bil je zelo hraber borec, drugi sin pa je aktivni oficir JLA. Po-

ŠTEVILNE SO BILE ŽRTVE, KI SO JIH NAŠI KRAJI DALI ZA SVOBODO IN BOLJŠE ŽIVLJENJE. PRI-OBČUJEMO NJIHOVE KRATKE ŽIVLJENJEPISE V POČASTITEV NJIHOVEGA SPOMINA.

FRANC BENČINA

Rojen je bil 14. februarja 1923 v Retjah, v kmečki družini. Bil je kmečki delavec, po kapitulaciji Italije je vstopil v narodnoosvobodilno vojsko. V času nemške ofenzive je padel kot borec 3. decembra 1943 na Mrzlem vrhu na Primorskem. Zapustil je starše in sestre.

ALOJZ KOŠIR

Rodil se je 25. novembra 1920 v Retjah, v kmečki družini. Bil je mirne narave, za politiko se ni zanimal. V NOV je vstopil v septembru 1943 v Ljubljansko brigado. Novembra meseca istega leta ga je po nesreči ustrelil tovariš, ki je čistil puško. To se je zgodilo v Velikih Laščah. Od tam so ga prepeljali na pokopališče v Loški potok.

FRANC LEVSTIK

Rojen je bil v kmečki družini v Travniku 31. januarja 1918. Bil je delavec. Levstik je bil živahen narave, družaben in priljubljen med ljudmi. Leta 1938 je šel na odsluženje vojaškega roka. Doleten je bil k Graničarjem v Bitoli na jugoslovansko-albansko mejo. Ob kapitulaciji stare Jugoslavije so ga ujeli Nemci in odpeljali v ujetni-

KAROLINA NOSAN

Rojena je bila leta 1901 v Brežah, poročila pa se je na Vinice pri Sodražici. Bila je skrbna gospodinja in mati številni družini. Njen najstarejši sin je padel kot partizan leta 1944 na Štajerskem. Ob neki večji italijanski raciji 1942. je bila v bližnji vasi od Italijanov obtepljena in na posledicah ran kmalu potem umrla.

ANTON ZADNIK

Rodil se je 1882. leta v Zapotoku pri Sodražici. Politično se ni udeleževal. 27. januarja 1944. je bila pri Zapotoku borba med partizani in Nemci. V borbi so ga Nemci ustrelili.

1. MAJA NA TRAVNO GORO

Dela za napeljava elektrike v Dom na Travno goro so v polnem teku. Predvideno je, da bodo elektrifikacijska dela do 1. maja končana. Z elektriko bo Dom na Travnici veliko pridobil. V načrtu je tudi napeljava telefona.

Delovni ljudje občine Sodražica in okoliških krajev bodo proslavljali 1. maj na Travnici gori. V načrtu je tudi, da bo tega dne Občina sodražica s sindikali svet Sodražica razvil svoje otroke v naprednem duhu in prapor na Travnici gori, zvečer bodo sami bila predana stvari osvobodilne vojne. Tudi Moharjeva magorja je podpirala partizane od vsega začetka. Bila je članica ZB NOV, SZDL, VVI in zadruga.

Pred hišo žalosti se je najprej poslovlil od pokojnice Anton Hec. Potem pa so pevci zapeli žalostno. Nato je žalni spoved z zastavami in godbo krenili proti Hribu. Tu se je po igranju in petju žalostno poslovila od Moharjeve mame si. Prebivalci so v Koprivniku. Ljudje so bili z njim zelo zadovoljni. V tem času so pripadniki JLA organizirali filmsko predstavo za otroke »Vigred« potem pa je zemlja za vedno pokrila posmrtno ostanke partizanske matere Karoline Mohar.

KOPRIVNIK

V času od 12. do 15. aprila so imele enote JLA iz Črnomlja iz Novavega mesta vaje v okolici naše vasi. Prebivalci so v Koprivniku. Ljudje so bili z njim zelo zadovoljni. V tem času so pripadniki JLA organizirali filmsko predstavo za otroke »Vigred« potem pa je zemlja za vedno pokrila posmrtno ostanke partizanske matere Karoline Mohar.

SPOMINSKI DNEVI

27. aprila 1941. je bil ustanovni sestanek Osvobodilne fronte.

28. aprila 1920. je bil konec splošne železničarske stavke v Jugoslaviji.

28. aprila 1943. je bila v Ljubljani na Kongresnem trgu prva večja ženska demonstracija za izpuštev internirancev.

30. aprila 1921. je bila v Ljubljani in Hrastniku ustanovljena mladinska proletarska organizacija »ISKRA«, razpuščena 10. I. 1923 zaradi komunistične propagande.

1. maja 1945. so bili osvobodjeni Trst, Gorici in Postojna.

2 sto menjali. Udeleževali so se jih iz Lazov in drugih vasi. Organizacija je že v prihodnjem poletju nameravala preko 50 članov in se je v naj dovoli protifašistično propagando in podobno. Akcijo smo izvršili po vsej Ribnici in na Mlaki. Prihodnjih krajev smo mislili. V Stari nji dan sta bila aretirana Janez Lovšin in Vinko Knol. Vinka so iz Ribnice ustanovili »Društvo prijateljev Sovjetske zveze«. Zanj smo sami pobirali podpise v Ribnici in v vaseh njene okolice. Podpisnikov je bilo tedaj preko 1.500 in v to društvo so vstopali delavci, kmetje, obrtniki, a zlasti inteli, med katerim je poleg ostalih posebno vneto propagirala pokojna učiteljica Danica Kifrlje, ki je članom Partije vedno odstopala stanovanje za ilegalne sestanke in jim nudila zatočišče. V odboru tega društva so bili poleg nas komunisti še zverinskemu mučenju ubili na Urhu učitelja Anton Majnik, ki je padel 1943. leta kot partizan in Anka Debeljakova, ki je vseskozi med NOB podpirala naše gibanje ter nudila narodnemu heroju Šešku Tožetu večkrat zatočišče, ter delavec Beno Frakelj, ki je bil 1942. leta obsojen na smrt in so ga Italijani ustrelili. Z vedno večjo aktivnostjo je tedanja naša maloštevilna partijska skupina ob znatni pomoči SKOJ in mlajine, razširjala svoje politično delo med prebivalstvom ribniške doline.

Pomladi leta 1940 je bil bivši jugoslovanski režim zaradi dejavnosti

(Se nadaljuje)